

La Roca

Perafita

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 1150 metres per pista forestal de la carretera BP-4653, punt quilomètric 11'050.

Coordenades:

Latitud: 42.04912
Longitud: 2.10272
UTM Est (X): 425746
UTM Nord (Y): 4655619

Classificació

Número de fitxa 08160 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Perafita. 1991.
Número inventari Sí, IPA. 23.318
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00009
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 11/06/2008 - 02:00

Descripció

La Roca està situada en un punt lleugerament elevat al nord-oest del nucli urbà de Perafita, al sud de la Mare de Déu del Remei.

Es tracta d'una masia de grans dimensions formada per un volum principal de planta baixa, primer pis i golfes amb diversos cossos i estructures al voltant. Està bastida amb murs de maçoneria amb carreus treballats delimitant les cantonades i té la teulada de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada al sud, conté a nivell de planta baixa un portal emmarcat amb pedra motllurada i coronat amb doble llinda monolítica, la superior amb la data de 1756 junt amb una creu intercalada inscrita, i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat i a les golfes dues finestres d'igual tipologia, emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, i un rellotge de sol integrat al mur fet l'any 2001 com indica una inscripció. La meitat esquerra de la façana queda dominada per un cos adossat que forma un porxo a nivell de planta baixa i una eixida a nivell de primer pis. A la planta baixa, dins del porxo, i formant part del volum principal, s'observa una porta emmarcada amb pedra treballada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Pròpiament al cos adossat hi ha tres grans obertures d'arc de mig punt emmarcades amb pedra treballada a la planta baixa, i tres obertures d'arc rebaixat emmarcades amb pedra treballada al primer pis.

La façana oest conté dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra bisellada a la planta baixa i cinc finestres al primer pis, quatre de les quals emmarcades amb pedra bisellada i la restant amb pedra treballada. A les golfes hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra bisellada i una petita galeria central formada per dues obertures d'arc rebaixat. Per sobre, encara hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada, ubicada just sota teulada.

La façana nord pràcticament no compta amb el nivell de planta baixa a causa del desnivell sobre el que s'assenta la masia i només s'hi observa una espitllera emmarcada amb pedra treballada. A nivell de primer pis hi ha adossat un petit cos que forma un porxo on es troba la cisterna i al que s'accedeix a través d'unes escales de pedra. A l'interior del porxo hi ha una porta i una finestra emmarcades amb pedra bisellada i més a la dreta, encara a nivell de primer pis, hi ha una finestra emmarcada amb pedra treballada.

La façana est conté un cos adossat a la dreta que correspon, en part, a la masoveria de la masia que també agafa una part del volum principal. Pròpiament a la façana i a nivell de planta baixa s'observa dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i una porta i dues finestres reformades amb emmarcament de pedra treballada. Al primer pis hi ha sis finestres, una de les quals balconera, emmarcades amb pedra bisellada i a les golfes sis finestres més, dues emmarcades amb monòlits de pedra treballada i quatre emmarcades amb pedra treballada, dos de les quals són de reduïdes dimensions.

Història

La Roca es troba documentada l'any 1188 i era posseïda per la Pabordia de Desembre de la Catedral de Vic en indivís amb el monestir de Lluçà en època baix medieval. El 14 de setembre de 1381 Bernat de Rocha de la parròquia de Perafita firmava un manament de 5 sous amb poder del batlle del castell de Lluçà per la demanda feta per Pere de Clauso d'un deute de 50 sous. En un capbreu de béns del monestir de Lluçà de l'any 1434 apareix la Roca de Perafita dins la batllia de Sant Martí d'Albars. Es torna a trobar documentada en el fogatge de 1553 formant part de la parròquia de Perafita.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

Arxiu parroquial de Sant Boi de Lluçanès. Manual 1340-1430. Fol. 51.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Perafita. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya. 1982.

